

Frank Dahlgaard (UP):

Ministerens sidste svar giver anledning til følgende spørgsmål:

Er ministeren negativ over for eller direkte imod det initiativ, der nu tilsyneladende er taget i landets største kommune, Københavns Kommune, hvor man med gratis buskort og ved at ændre på skoledistrikterne og på, hvor man placerer modtageklasserne, forsøger at sprede de tosprogede eller fremmedsprogede, hvilket både de danske forældre og indvandrerforældrene ønsker? Er ministeren imod de bestræbelser?

Ministeren ved jo, at der også findes en række private skoler og friskoler oprettet helt og holdent med indvandrerbørn fra den tredje verden, nærmest muslimske skoler, der får tilskud fra staten. Er det noget, ministeren synes er godt, eller synes ministeren, at det er skidt? For det er klart, at det ikke er noget, der fremmer integrationen, hvis man har et hundrede procent fremmedsprogede eller tosprogede børn med en arabisk eller en anden kulturel baggrund. Hvad er regeringens og ministerens politik på det her område andet end at stikke hovedet i busken?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg sige, at jeg ser meget positivt på initiativer, som tager udgangspunkt i en pædagogisk overvejelse over, hvordan man mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægge både indskoling og skoledagen, uanset hvilken etnisk baggrund børnene har.

Det andet, som jeg sætter stor pris på, er, at der er frivillighed i forhold til forældrene, i forhold til de forskellige initiativer, man laver, og jeg tror, at frivilligheden er meget vigtig for at få et positivt samspil med forældregruppen. Der står jo allerede i folkeskolelovens første sætning, at skolen skal samarbejde med forældrene, og jeg tror, det er vigtigt, at det er et samarbejde, som baseres på, at forældrene frivilligt kan bruge eller undlade at bruge de tilbud, som kommunen opstiller.

I forhold til det sidste, nemlig spørgsmålet om friskolerne, ser jeg ikke noget som helst problem i, at borgere af forskellig etnisk eller religiøs eller anden baggrund vælger at danne friskoler. Jeg mener, at det er en etableret dansk frihedsret, at man som forældre kan vælge at lade undervisningspligten opfylde i en fri skole.

Det er sådan i de frie skoler, at undervisningssproget også dér er dansk, at forældrene har til-

synsforpligtelsen, selv om der selvfølgelig er et eksternt tilsyn i engelsk, matematik og dansk.

Jeg synes ikke, det er noget problem, at man som ny borger i Danmark benytter sig af en meget gammel dansk friskoletradition.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Dahlgaard, og det er sidste spørgsmål til undervisningsministeren.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministerens sidste svar chokerer mig lidt. Nu har jeg jo en borgerlig baggrund, og jeg er selvfølgelig i udgangspunktet meget positiv over for friskoler og private skoler, men jeg ser altså her et problem, når man fra indvandrerside – måske fordi man ikke ønsker, at børnene skal have kristendomsundervisning, måske fordi man ikke ønsker, at børnene skal have seksualundervisning, eller måske fordi man synes, det er en underlig kultur, og man vil fastholde børnene i hjemlandets kultur – benytter den danske lovgivning og laver friskoler med massive offentlige tilskud og derved undgår en integration.

Børnene er sammen, der er ikke et eneste dansk barn i sådan en skole, og gennem tiden har avisartikler vist, at meget af undervisningen i virkeligheden ikke foregår på dansk. Så loven bliver overtrådt, men ministeren ser ingen problemer. Er det virkelig ministerens sidste ord i denne sag?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Hvis hr. Frank Dahlgaard kan bevise eller på anden måde sandsynliggøre, at loven bliver overtrådt, vil jeg meget anmode om, at det ikke behandles under spørgetiden i Folketingssalen, men at hr. Frank Dahlgaard retter henvendelse til Undervisningsministeriet, for det er faktisk en meget alvorlig beskyldning mod de frie skoler at sige, at loven overtrædes – hvor Undervisningsministeriet selvfølgelig følger op konkret. At bygge det på avisskriverier synes jeg er fuldstændig uretfærdigt i forhold til, at borgere i Danmark har ret til og mulighed for at benytte friskolelovgivningen.

Der har også traditionelt været grupper af det, man kan kalde etniske danskere, som har benyttet friskolemodellen for at få lejlighed til at friholde deres børn både for kristendomsundervisning og for seksualundervisning i klassisk forstand, sådan som man forstår det inden for folkeskoleloven. Den frihedsrettighed synes jeg